

BAJTÁRSI

LEVÉL

1955.VIII.évf.3.sz.levél. 21.oldal. Bregenz,1955.március 12.

MÁRCIUSOK.

Márciusok, márciusok,
Miért vagytok vérszomjasok?
Virágotok forradalom,
Virultok a mártírsíron.

Golyó, bitó, kötél, gyilok,
Új sírdombok: mártírsírok.
Vér az eső, könny a harmat,
Ez jelzi a forradalmat.

Ezt az utat tövis szegi,
Vészterhesek fellegei.
Napjai is véres napok,
Történelmi véreslapok.

Márciusok, márciusok,
Ne legyetek vérszomjasok!
Kell az élet minden honnak,
Hult levelek nem virulnak.

Sírdombokból nem lesz élet,
Aki meghalt, föl nem éled.
Nincs virága letört fának,
Bosszu nem jó pálmaágnak!

Vérszomjas vagy forradalom,
Hiába jársz új utakon.
Egyik út sem Isten útja,
Hogyha véres kéz mutatja.

Szép március, hozz egy újat!
Egy vértelen forradalmat.
Melegséget, szeretetet,
Mint amelyet Krisztus vetett.

Kereszt nélkül, bitó nélkül,
Mentes legyen minden vértől.
Fehér legyen a virága,
S béke legyen a világa!

Hajas István.

MI IS AZ A CSENDŐRTUDOMÁNY ?

Valamikor letelt az oktatás közbeni szünet s visszatértünk az óra nagy asztalához; ahogy megszólalt a csengő s bevonultunk a tanterembe. Miért ne emlékezzünk ezekre a jó időkre? Van-e valami, akad-e valaki, aki ebben meggátolható?...

Hát folytassuk! Az eddig felvázoltak alapján azt hiszem elég világosan látszik a Bt-nek az a megállapítása, hogy büntetett csak szándékosan elkövetett cselekmény képez. Vétségét is, hacsak a törvény a különös részében (ott, ahol az egyes büntetendő cselekményeket meghatározza) egyes gondatlanságból elkövetett cselekményt nem minősít szintén vétségge.

A kihágásnál fordítva van, mint a vétségénél, mert a gondatlanságból eredő kihágást mindig büntetik; kivétel az, ha a törvény, a rendelet, vagy a szabályrendelet a büntethetőséget szándékos elkövetéshez köti. Ez természetes is, mert a kihágások túlnyomó része mulasztás. Márpedig a mulasztás nem egyéb, mint gondatlanság.

Ami a szándék fogalmát illeti, idézhetem még a régi Valló-féle Btk-ből tanultakat, nevezetesen: a szándék két tényezőből tevődik össze, már mint a tudatból és az akaratból. Az illető tudja, hogy amit csinál, az bűn és büntetik, s ennek ellenére is akarja. Szándékát meg is szokta fontolni, sőt a gyilkosságnál előre is.

Az igen tisztelt gondatlanság fogalmát már egyszer m. kir., helyesebben paraszti ésszel meg bátorítottam fogalmazni, mondván, hogy az esze mást jár. Mert nézzük csak Mancika gvallérját. (Ne nevéssenek ki kedves Olvasóm, hogy mindég Mancikához térek vissza. Így görbüljek meg, ha ideáljaim közül egyet is Mancikának hívtak!) Az ifiúr valamit kiált a pöttyülösen utazó Mancikának. Talán egy enyelgő szót, talán azt, hogy fogódzék meg jobban. (Ami nem csupán a Mancika biztonságára vonatkozhat, hiszen eddig is beléje kapaszkodott.) Tény az, hogy mint az országúton, amint hátraháltás közben az ifiúr Mancika arcát szeretné látni, egy elöttük taposó kerékpárost horzsolnak, amitől ez elvágódik.

No, most nézzük az adódható következményeket, amelyek két vonalon futhatnak: személyin és dologin. En csak a személyi lehetőségekből ragadok ki néhányat, a dologiakat kedves Csendőr-Olvasómra bízom.

1./ Az ijedtségen kívül nagyobb baj nem történik. (Hogy a kerékpáros Isten nevét mily változatokban veszi fel hiába, ezt a körülményt is hagyjuk figyelmen kívül.)

2./ A kerékpáros könnyű, vagy súlyos testi sérülést szenved, avagy halálosan megsérül, esetleg a helyszínen meg is hal.

3./ Mancika is bukik. (Tekintve, hogy e sorok írója Ausztriában él, ahol az ünnepi fehér ruhás lányok közül felénekel már van házasságon kívüli gyermeke, s a másik feléről pedig nyugodtan fel lehet tételezni, hogy... eddig megőszta, - ne tessék hát rossz néven venni, ha kijelenti, hogy a bukás szót zuhanás értelemben használja.) Nos, a zuhanás következménye is a 2./-nál felsoroltak valamelyike.

4./ A motoren ülők is mindketten buznak, s az ifiúr vagy megsérül, vagy halálra zuzza magát.

Tovább én nem variálok. Kedves Olvasóm folytathatják, ha idejük és kedvük van hozzá. En csak azt az egyet kívánom kiszedni az egészről, hogy az ifiúrnak máshol járt az esze mint a motor vezetősnél, s ezért az 1. esetben közlekedési kihágásért, a 2. és 3. esetben gondatlanságból okozott testi sértésért is, avagy emberölés vétségéért is felelős.

A 4. esetben az ifiúrnak, ha csak testi sérüléssel ússza meg a bukást, fennáll a másokon okozott testi sértésért, ill. emberölés vétségéért a felelőssége. Ha pedig gondatlanságára életével fizet,

a földi felelősségtől mentesül.

Mellesleg megjegyezve: Kedves Olvasóim bizonyára azt hiszik, hogy a 3. eset csupán az ausztriai erkölcsi állapotok miatt került bele az egész esetbe. Szíves elnézésüket kérem, ha valóban azt gondolják, de azt igazán nem bírtam megállani, hogy felháborodásom zsilipjét valahol egy kicsit meg ne nyissam.

Most pedig tegyük fel, hogy az ifiúrral Mancika nem bírt ki-rándulni. Egyedül száguld az országúton. Ott van egy leeresztett sorompó, s nem bírja lefékezni bűzölgő masináját, összezúzza magát, a sorompót azonban nem. Itt is nyilván az esze máshol járt és nem a vigyázatos vezetésen. Ha Mancika vele van és bukik, pardon: zuhan, mint a 3. esetben, az ifiurat életben maradása esetén a földi igazságszolgáltatás megbünteti. (Na ugy-e a 3. eset csak értékesíthető volt komolyan is?)

De nézzünk egy újabb változatot. Akár Mancikával, akár nélküle motorozik az ifiúr, egy porban nem látható nagy szög kilyukasztja az egyik kereke gummiját (un. Durchdeffekt), a gép felbillen, az utas, ill. utasok zuhannak. Ez esetben az ifiúr számláját még vigyázatlansággal sem lehet megterhelni, olyan baleset lesz belőle, mint a pinty.-

Mi csendőrök természetesen minden esetben a legsúlyosabban büntetendő cselekményt keressük, mert hiszen ez a kötelességünk. De az ill. hatóságnak nem azt találjuk fel, amit kerestünk, hanem amit találtunk, s mindezt bizonyítékokkal megerősítve és a legpártatlanabbul. Mert ez így kötelességünk. És nemcsak szabály szerinti, hanem legfőképpen emberi.

A gondatlanság kör 1 forgó gondolatainkhoz és az előbbi mondatomhoz hadd fűzzek hozzá egy élményt a régi jó időkre való emlékezés jegyében:

Sznypk. koromban tartottam én is egy ilyen bűzölgő masinát. És igen kíváncsi voltam a motoros büntetendő cselekményekre és balesetekre. Őrseim tehát oly értelmű parancsot kaptak volt tőlem, hogy ha valamelyik körletében ilyesmi előfordul, még mielőtt jörmegy ki, távbeszélőn jelentésék be nekem (persze az én költiségre).

Egy szép napon kapom a jelentést a legközelebbi külförstől, hogy halálos motorkerékpár-gázolás. Berugtam a masinámat s ki a helyszínre. Ott éppen akkor fejezte be a helyszínvázlatát az őrs kp. jör-ö.

A mezőn dolgozó szemtanukkal is bizonyított tényállás az volt, hogy egy un. szőlő motorkerékpáros az országúton messziről dudált már egy útközepén vele egy irányban haladó kb. 60 éves férfi-re, aki ahelyett, hogy a gyalogosok számára megszabott árok mellett egy méteres útsávra ment volna, mindig a folyton dudáló és fékező motoros gépe elé mialgott, aki mindenképpen szabályosan akarta a gyalogost előzni, de helytelen oldalgása miatt nem bírta. Így hát kikapcsolta a gázt, állandóan tülkölt és erőteljesen fékezett. Le is fékezte a masináját, mikorra a gyalogost utólérte. A gyalogos, aki egyébként nem volt süket, sem ittas, so' gyengeelméjű sem, ekkor hirtelen a gép előtt megfordult, hanyatvágódott, koponyaalapi törés, azonnali halál. (Később boncolták.)

A megrémült motorost gondatlanság igazán nem terhelte. Minden gondosságát összeszedte az utolsó pillanatban is, mert elengedte gépét, amely a félnyomból balra dőlt és a megtántorodott után kapott, el azonban nem érte. Gondatlan csak az életével fizetett gyalogos volt, mert az esze másutt járt szegénynek.

A jör. a motorost kikérdezése után szabadon bocsájtotta. (Ran-des lakóhelye volt, az őrs büntetlen előéletének ismerte stb.) A jör. kifogástalanul járt el. A holttest elszállítására intézkedett és jelentését azonnal megtette.

En a jör. eljárását néma figyelemmel kísértem. Csupán csak egy mérést eszközöltem Salgónak arra az előadására, hogy a motorjában lehetett egy kis mozgás és az lökhetette meg az embert. Ekkor a műveletemet figyelő jv. megszólalt, hogy az az adat a vázlatán szerepel. S ez az adat cáfolta a Salgó feltevését. Inkább az a feltevés volt valószínűbb, hogy saját hirtelen fordulatától tántorodott meg és zuhant el a szegény ember, akinek sok anyagi gondja folytán elég oka volt, hogy az esze másutt járjon. (A motoros-szolidaritás épp-úgy nem volt rám befolyással, mint a motoros Salgó volta, hiszen a sznypk. is csendőr.)

De még valami idetartozna. Másnap a kir. ügyész távbeszélőn panaszt tett nekem, hogy az egyébként mindig kifogástalan örs egy gázoló Salgót nem vett őrizetbe. Megnyugtattam, hogy az örs a Szut. szerint járt el. Viszont neki, mint a nyomozás urának, jogában áll az örsöt az illető elővezetésére felhívni, aminek az örs feltétel nélkül eleget fog tenni. Ellenben előre jeleztem, hogy megítélésem szerint a vádtanács szabadlábra fogja helyezni az illetőt azonnal s, ha az ügyész ur emberlétsége vétségéért vádat emel ellene, a törvényszéki ítélet felmentő lesz.

Az ügyész felhívását kiadta, vádat emelt. A többi pedig úgy történt, amint én előre jeleztem.

Folytassam?... Folytatom.

A főtárgyalás után, amelyen ott voltam, mert szerettem derék csendőreimet tanu szerepében is látni és hallani, s mondhatom, ... Nem mondok semmit... Ejnye, de csípia szememet ez a cigarettafüst...

A felmentés kimondása után ínt nekem az ügyész barátom, hogy szeretne beszélni velem.

"Bámulatosak vagytok Ti csendőrtisztek. Ezt a tudást!" mondja.

"Mi, csendőrtisztek?" válaszolom én. "Ez nem a mi tudásunk. Azzal, amit én Neked előre jeleztem, már egy értelmes próbacsendőr is tisztában van, hiszen évente egyszer át kell rágnia magát minden büntető törvényen. Téged hivatásod egyoldalúságra kényszerít. Kötelességed mindonütt vádat emelni és a legszigorubban eljárni, ahol csak lehet. A csendőrnek azonban a Neked tett jelentésében az ítélő bírónak és az un. "felek"-re is kell gondolnia. Tisztában kell lennie az uborka eltevésétől a gyilkosságig mindennel és mindig egész embernek kell lennie. Ugy-e szép ez a csendőr hivatás?" - De sietnem kellett, ha a csendőrtanuk kezét is meg akartam szorítani. Igen két "ember"-nek.

Mert minden körülmények közepette "Ember"-nek maradni a leg-szebb csendőr tudomány!

Egy bejelentéssel tartozom Kedves Olvasóimnak: Másirányú elfoglaltságom arra kényszerít, hogy leveleimet bizonytalan időre szüneteltessem. Tehát a viszont írás-olvasásra!

Szikulusz.

-o-o-o-o-

VISSZAEMLEKEZÉS.

Mindig szerettem a cigányt. Amikor még nem szolgáltam a Tes-tületnél, de sokszor elhallgattam muzsikáját... Azokat a búsboron-gós hallgatásokat, meg azokat a tüzes, pattogó csárdásokat. Mondhatnám talán azt is, sok pénzembe került eme zenei élvezet. De megérte! Most sem sajnálom. Illetve valamit talán mégis! Azt, hogy ma már csak anyagiak hijján sem hódolhatnak eme élvezetnek és nem vagyok 20 egynéhány esztendő, de meg hiányzik "legénység" is hozzá. Nincs itt cigány... De talán ez jobb is így... Mert hát a cigány ki tudta muzsikálni a pénzt az ember zsebéből, legalább az enyémből nagyon is...

Cigányban kétféle volt: jó és jobb. A jóból lehetett jobbat nevelni, csak foglalkozni kellett vele. Ez a foglalkozás viszont pénzbe került. Es milyen ösztönösen szerette a cigány is azt a vendéget, aki javította, aki megtanította hogyan kell a lármas, túl zajos muzsikából olyat kihozni, amilyen mindenkinek tetszett. Hogyan lehet hangfogó nélkül is hangfogóval, de igazán a szívhez játszani.

A jó cigány az ember szeméből, hangulatából, arcáról olvastatta a nótákat. Nem kellett ott diktálni...

Boldog idők...

Aztán a csendőrséghez kerültem, még pedig próbaszolgálatra. Olyan cigányokkal kapcsolatos ügy nem igen akadt az őrsön, amelyben nem lettem volna jelen. Igaz, azok a cigányok másminők voltak, mint amilyeneket addig oktattam, vagy csendesen élveztem édes-bús, vagy vért pezsdítő nótáikat, de mert a fajtájukat szerettem, nekem ott kellett lennem.

Hányszor elnéztem gyönyörködve az előttem haladó cigánylánycsapatát. Járásában, csipőjének, vállának mozgásában olyan előkelő, olyan utánozhatatlan ritmus volt, amelyet megtanulni, ellesni, elsajátítani nem lehet... A mozgása, a járása a legszebb, a legtökéletesebb muzsika, melyet kótába kellett volna foglalni, amihez nem értettem. Vagy a cigány férfi "utazó menet-e". Ott is ritmus, de hogy a két tökéletes muzsika ne rontsa egymás hatását, tehát a nőnemiek csak tisztos távolból követhették "párjukat".

A K.-i főszolgabíró felhívást adott az Őrsnek Kolompár Kalányos János nevű virágszál elővezetésére. Lakik B. község határában az erdő szélén. Közlekedési adatai nem voltak a felhívásban feltüntetve, de az sem, milyen cselekmény, vagy mulasztás miatt kell a 3 napot leülnie, miért kell elővezetni? A jör, meg én elindultunk eme gyöngyvirágszál feltalálására. A jör, ismerte a helyet. Egy rét szegélyezte az erdőt, annak sarkán laktak a cigányok. Az idő éjjel felé járt. A jör, az útról kitérve, előzőleg a szerelvényét is megigazította, hogy semmi ne zörögjön. Aztán mintha süppedő perzsa szőnyegen mentünk volna, oly csendben közelítettünk az erdőhöz.

Sötét minden, csak a műt, amelyről lelértünk világított, meg egy pár csillag bólogatott halványan, mi jóformán 2 méterre sem láttunk. Vagy 50-60 méterre lehettünk a félig földbevájt kunyhótól, amikor a sötétben felhangzott:

"Csingálé" (csendőrok.).

Hogy hogyan vettek észre bennünket, ma is rejtély előttöm. A vén dáde, ki odaérkezésünkkor a figyelmeztetőt leadta, azt mondta, éppen akkor lépett ki a sátorból. Kutya nem volt, tűz nem égett. Eltávozásunk után a jv. elmondta, még sohasom tudták ugy meglepni a cigány kastélyt, hogy eme figyelmeztetés jöttükkor 50-60 lépésről el ne hangzott volna, bár évek óta minden jör. ellenőrzi őket.

Az öreg dáde elmondta, hogy a keresett mákvirág már nem lakik ott, mert az uradalom, ahol évek óta dolgoztak az erdőkitermelésnél, házakat építtetett a cigányságnak és oda kb. 10 napja át lettek telepítve. Meg is győződünk róla, a régi kunyhó-sátrak részben összedőlve üresen állottak. Csak az az egy család nem ment el, inkább naponta 2 órai utat tettek meg gyalog a munkahelyig és ugyanannyit vissza.

A cigány házak G. község határában az uradalmi legelő szélén állottak. Ujabb 1 1/2 óras menet. Természetesen utközben folyton cigány történeteket hallottam a jör.-től. Szívesen hallgattam, mert cigány ügy volt és nekem újdonság. Az előbb említett cigány kunyhótól pár száz lépésre volt egy egyedülálló útszéli csárda és a csárdás gazdálkodó is volt. Soha egy csirkéje nem veszett el, de ha hazulról az egész család munkába ment, mindig a cigánytelep lakói vigyáztak a háztájára is. Még a hullott gyümölcsből sem hiányzott.

Ez is igazolni látszik ama állítást, ahol a cigány megtelepszik, még rövid időre is, még a kóborló cigányokat is beleértve, abból a községből, vagy lakott helyről nem lopnak. Ez viszont nem azt jelenti, hogy a más tulajdonát feltétlenül tiszteletben tartják, mert ha arra mód és alkalom van, és ilyet a cigányok rendszerint talál-
nak, a szomszédos községekből tűnnek el az aprójszágok. Kárpotó-
ják magukat.

Végre megérkeztünk G. községbe. Az uradalmi legelőre mentünk. Éjjél jóval elmúlt már és a cigány házak előtt tűz maradványa pislogott. A tűz mellett senki. Ezt a képet láttuk már messziről. És mégis. Amikor a cigány házaktól kb. 100 méterre voltunk, ismeretlen helyről, láthatatlan egyéntől felhangzott a már ismerős figyelmeztető: "Csingalé".

A cigányokhoz érve, a pislákoló tűzre újabb száraz gallyat dobott egy fiatal férfi, amitől a házak meg lettek világítva. És csak akkor láttam, hogy a tűz körül cigánysátrak állnak, melyekből medve morgáshoz hasonló dörmögés, veréb fiókáktól eredő csipogáshoz hasonló zaj szűrődött ki. A zaj a "család" apraja-nagyjaának békés eszmecsereje volt éjjél után jóval, a csendőrök megjelenése miatt. Pillanatok alatt az egész cigánytelep kibujt a sátrakból.

A jör. eddig még egy szót sem szólt.

"Szerencsés jó estét érmester ur"-ral üdvözölték a jört.

A jv. Kolompár Kalányos János után érdeklődött a korelnöktől, a vajdától, közben a jv. dicsérte a szép szoba-konyhás, kamrás háza-
kat és kérdezte, miért laknak sátorban, mikor itt vannak a házak?

-Megpróbáltuk uram, de meghalunk mink abban, nem kapunk leve-
gőt- állapította meg a böles főnök,

-Két napig bent laktunk, de a sátor mégis csak jobb. Abban
kehet kapunk.-

-Most csak a gyerekek játszanak benne nappal, mert az abla-
kon is ki lehet ugrani, meg a padlásra is fel lehet menni.-

A megállapítás ellen nem volt appelláta.

Kolompár Kalányos János névre hallgató cigány éppen négy volt. És mert bemondásuk szerint egyiknek sem volt restanciája, elővezette a jör. mind a négyet, válogassa ki a főbíró melyikre van
szüksége...

Az utat rövidítendő jör. egy uradalmi rozstartlón vágott át. A nyári szárazságban mintha külön külön mindegyik szál torzs külön ki lett volna hegyezve. És a négy virágszál mezitláb az éles tarlón úgy lépkedett, mintha tojáson járna.

-Jáj...jáj...jáj...-

-No mi a bajotok?-

-Uram, nagyságos érmester ur, mintha a sememen járnék, ugy
bek ez a vácák.-

Ebben igazuk lehetett.

A legközelebbi községben tartott a jör. kp-t, a községi bi-
rónál.

A pihenő alatt a cigányok a bíró udvarán voltak a jör-vel. A bíró 5-6 drb. birkája nyugodtan feküdt az istálló fala mellett. Ezek mellé ültek le a cigányok is. Egyik fél sem tiltakozott a má-
sikk társasága ellen. Egy idő múlva azonban, nem tudható, a cigányok egyikének nem tetszett-e a szomszédosság, vagy a kos nem tűrhette-e a cigányok barátkozását, simogatását, vagy szomszédosságát, úgy feltében
a cigány elé dörött.

-Nee...nee...nee...-

-Mit zavarogsz?- szólt rá a jt.

-Uram, nem akar mellettem feküdni. Nee...nee...-

De sem a kos nem kelt fel, sem a cigány.

Majd újból.

-Nee...nee...nee...-

-Ne mekegj már annyit- szölt rá a cigányra a jt.

-Uram, megöl ez az állat.-

De annyi fáradságot már nem vett magának, hogy felkeljen és arrébb üljön.

-Hát kelj fel és menj arré- szölt igazságosztóan a jt.

A cigány fel akart kelni, de a kos előbb volt talpon és a káoszolódbó cigány tisztos fertályaba olyat boxolt bele a fejébe, hogy a cigány ugy gurult pár lépést, mint a labda és elterült, mint a béka. Annak ellenére, hogy még csak külszíni bőrhorzsolást sem szenvedett, olyan éktelen jajgatásba kezdett, mintha élve darabolnák.

Csak a jv. erélyes rászólására hallgatott el.

A cigányok át lettek telepítve a birkáktól távolabb.

A cigány meg abba hagyva végre a jajgatást, kijelentette a jör-nek:

-Ugy-e érmester ur megmondtam, megél az állat.-

Mennyi ilyen derűs apróságot lehetne elmondani a cigányok-ról, különösen azoknak, akik többsét tapasztaltak szolgálatteljesítésük közben. Egy népa cigány, amelynek kulturáltabb fele annyi kedves, felejthetetlen órást szerzett nekünk, annyi gondot elosztott lelkünk-ből, annyi vidámságot, hangulatot csiholt ki a száraz fából, de a másik fele sok munkát adott, a nagy rafináltsággal, de igen sokszor gyermekes együgyűséggel párosult cselekedeteivel.

Es mégis -azt hiszem- szívesen gondolunk vissza mindkettő félére.

-o-o-o-o-

A. B. L. szerkesztőségének címe átköltözés folytán févi április hó 1-től a következő: DRIEBERGEN, Arnhemse Bovenweg 28. NEDERLAND. Európa.

AHOGYAN MI LÁTJUK.

A titokzatosság komor felhőibe burkolodott Szovjetoroszország február hóban újból nagy meglepetéssel szolgált a világnak. A "nagy Stalin" utódját, Malenkovot "kiemelték" a miniszterelnöki székből. Utódja az eddigi hadügyminiszter Bulganin "párt-generális" lett. (Pártpolitikai érdemeiért nevezte ki Stalin "tábornagygyá".) A hadügyminiszteri székbe most egy képzett katona, Zsukov tábornagy, Berlin elfoglalója került.

A letűnt Malenkovot, amikor Stalin örökébe lépett, az egekig magasztalta a szovjet sajtó. Az az egyetlen ember, aki méltó és képes Stalin nagy művét tovább építeni; nagy tehetséggel megáldott férfi, aki mint hosszú évtizedeken át Stalin közvetlen munkatársa, tapasztalatokban is gazdag és így az egyedüli, aki a nagy Stalint pótolni tudja stb. irták a kommunista újságok és harsogtak a rádiók. Es most február 8-án mindez egyszerre nem volt igaz. A dicsőített nagy utódnak magának kellett szügyenkezve a legfelsőbb szovjet plenuma előtt bevallania, hogy miniszterelnöki hivatását "képeségei hiányában" betölteni nem tudja. Egyelőre ugyan nem tették teljesen "hidegre", mert helyettes miniszterelnök lett és energia miniszterré bukkott, de kérdés, vajon meddig tart majd ez is? A mai Szovjetoroszországban semmi sem biztos.

A nyugati szakértők megítélése szerint Malenkov bukása a kommunista párt legradikálisabb szárnyának és a katonai köröknek győzelmét jelenti, melynek következményeként a közellátás javítása helyett (Malenkov programja volt) ismét a nehézipar fejlesztése, vagyis a hadikészülődés fokozása kerül előtérbe. Ezek a most győzelemre jutott politikai és katonai hatóerők semmi-estre sem

gondolnak a Kelet-Németországban és Ausztriában elért hadászati előnyök feladására sem és mégkevésbé a ma is rabságban tartott Kelet-európai országok kiűritésére.

A legfelsőbb szovjet februári tanácskozásain a dühkirohanások sorozata hangzott el, a többek között Nyugat-Németország felfegyverzését is célzó párisi szerződések és az U.S.A. "háborúra úszító" politikája ellen.

A Szovjet legutóbbi trükkje, hogy még a párisi szerződések ratifikálási előtt egy újabb négyhatalmi értekezlet összehívását javasolta. E tervre vonatkozóan Anglia miniszterelnöke nyilatkozott, hogy a nyugati hatalmak csak Nyugat-Németország felfegyverzése után hajlandók majd a Kreml uraival tárgyaló asztalhoz ülni. Ezt az álláspontot Attlee, az angol parlamenti ellenzék vezetője is támogatja és Nyugat-Németország azonnali felfegyverzése mellett foglalt állást, mert véleménye szerint is egy fegyvertelen -kommunista álláspont szerint semlegesített- Németország örökös veszélyt jelentene Európára.

Egyébként február 25-én a bonni képviselőház a párisi szerződéseket a német szociáldemokrata párt minden mesterkedése ellenére is - kétharmad szótöbbséggel elfogadta. Most még a parlament szövetségi tanácsának (olyanféle intézmény, mint a Felsőház volt nálunk) hozzájárulása van hátra, hogy a szerződések törvényerőre emelkedjenek. Itt említjük fel, hogy a franciaországi kormányváltás miatt az ottani parlamenti Köztársasági tanácsa (ott is kétka arás rendszer van) e szerződéseket még nem tárgyalhatta le.

A moszkvai "irányváltás" miatt hazánk jelen belpolitikai életében is nagy változások vannak folyamatban. A két havi "szabadságról" Moszkvából nem rég visszatért Rákosi Mátyás de facto újra átvette a hatalmat dacára, hogy -legalább is egyelőre- csak első párttitkári szerepet tölt be.

A legfelsőbb szovjet határozataihoz Magyarországnak is igazodnia kell, mondotta Rákosi. A magyar népek is több áldozatot kell hozni a közös célok érdekében. A népellátás rovására újból a nehézipar kerül előtérbe s az új szakaszt elindító Nagy Imre miniszterelnök maris megbukott.

Távol Keleten még mindig a formozai események foglalkoztatják a világ közvéleményét. A vörös kínai szárazföld közelében fekvő néhány kisebb-nagyobb szigetet a nemzeti kínaiak -az U.S.A. VII. flotta közreműködése mellett- kiűritettek.

Katonai szakértők véleménye szerint Vörös-Kína jelenleg nincs abban a helyzetben, hogy háborút viselhetne, mert hadiüzemei ezidőig szerint csak kézi lőfegyvereket és könnyű tűzéri anyagot tudnak gyártani. Nehéz fegyverekben tehát teljesen a külföldre van utalva. A Szovjetunió eddig néhány hadihajót és tengeralattjárót juttatott ugyan Vörös Kínának (bizonyára jó pénzért), de mi az ahhoz képest, hogy a formozai tengerszorosot az U.S.A. VII. hadiflottája őrzi, amelyet a legújabb hírek szerint atom-fegyverekkel is elláttak. De az sincs kizárva, hogy ilyeneket a szovjet is juttat majd Vörös Kínának csak azért, hogy az U.S.A.-val való összecsapása bekövetkezéskor ezen küzdőmen kívül maradván továbbra is propagálhassa csak a békét akaró szovjet álláspontot.

Csodálatos, hogy a nyugati szabad világ vagy nem akarja felnyitni a szemét, hogy lássa az események fejlődését, avagy ha látja azokat még mindig az ideiglenes előnyt jelentő profitot hajhássza, mely pedig elvész a számára, ha a bolsevisták időnyerést célzó taktikáját továbbra is konkrét megtorló intézkedések tétele nélkül hagyja.

-o-o-o-o-

KÖZLEMÉNYEK, HIREK, SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

KARÁCSONYI AKCIONKRÓL ELSZÁMOLÁS. A B.L.szerkesztőségéhez a következő pénzbeli hozzájárulásokról érkeztek: 1./ T.D. Anglia 54.-Sch. 2./ B.J. és Z.N. Austria 10-9 Sch., 3./ K.K. Montreal 50 Sch., 4./ F.K. Austria 50 Sch., 5./ Montreali Csoport 425 Sch., 6./ U.J. és dr. R.B. Cleveland 75-255 Sch., 7./ A.Z., S.Sz. USA. 50-250 Sch., 8./ dr. K.Z. Venezuela 60.75 Sch., 9./ B.M. Németország 11.60 Sch., 10./ F.Gy. Canada 125 Sch., 11./ T.Gy. M.J. és S.M. Canada 75 Sch. Pénzbeli segélyben részesült 6 Bajtársunk 90-300 Schillinges összegekben és dr. R.B. juttatását kifejezett óhajára a B.L.szerkesztőjének felesége kapta, a ll.f.sz.alattit pedig az innsbrucki cs.gyerekek. A hamiltoni, calgary csoportjaink és L.L. Ausztrália, és K.Gy. Dánia ruhacsomagokat juttattak hozzánk, amelyeket 8 Bajtársunk részére osztottunk ki és a csomagot portójaként 54.70 Schillinget, kifizettünk. Ha tehát a kiadásokat a bevételből levonjuk a maradvány 37.20 Sch-t tesz ki, mely összeget a központi segélyalapnak beszállítottuk.

A németországi magyar iskolában tanuló csö.gyermekek részére a chicagói csö.pajtáság és Franciaországból 4 Bajtársunk 165 Dm-nek megfelelő összeget juttatott az intézet igazgatójához, amelyet L.B. Bajtársunk osztott ki 7 csö.gyermeknek 11-32 Dm-ig terjedő összegben.

Itt említjük fel, hogy a franciaországi területvezető Bajtársunkhoz 5 Bajtársunk juttatott a karácsonyi segélyakciókra különböző összeget, amely a hozzá befolyt B.L.-re való hozzájárulással és sajátjából kiegészítve 2.700 francia frankot tett ki, mely összeget 2 franciaországi Bajtársunk segélyezésére használtunk fel 100-1700 frank kimeretben.

Nagyobb tengerentúli csoportjaink közül az ezideig ide befutott értesítések szerint a clevelandi, hamiltoni és a torontói közvetlenül juttattak ruha és pénzbeli adományokat Bajtársainkhoz és a németországi, valamint az ausztriai magyar iskolában tanuló magyar gyermekek részére. A clevelandi csoportból 13 Bajtárs 17 ruhacsomagot és 105 dollárt juttatott Európába; a hamiltoni csoportunk két 20 fontos ruhaneműeket tartalmazó csomagot küldött a németországi és ausztriai magyar iskolák részére s ezenkívül V.B. németországi Bajtársunknak egy 20 fontos ruhacsomagot s e csoport Zászlóalapjának pénztárából 25 dollárt a B.L.szerkesztőség részére, de mivel nem jelölte meg, hogy ezen összeget a szerkesztőségi tagok részére juttatja, így azt a B.L.pénztári naplójába vételeztük be. A torontói csop.-beliek is több ruhacsomagot és pénzbeli adományt küldtek közvetlenül szabadföldön élő Bajtársainkhoz és ezenkívül egy otthon szülő Bajtársunknak is ruhacsomagot juttattak. Az ausztráliai csoportunk is több élelmiszer csomagot és előzetes közlés szerint pénzbeli segélyt is küldött rászoruló Bajtársainknak, de a részletes beszámolót még mindeze ideig kézhez nem vettük. Tényként állapítható meg a fentiekből, hogy az 1954 évi karácsonyi akciónk is eredményes volt, amely fényes bizonyítéka összetartozandóságunknak, a magyar cseréből áldozatokra kész nemes szívünk és annak, hogy a hontalanságban is szorosan fogjuk egymás kezét. Minden egyes adakozót jutalmazzon meg Isten bőséges áldásával!

Külön megköszönjük a hamiltoni Szt.István r.kath.Egyház segítő-készségét, mint a múlt évben, úgy ez évben is felkarolta ügyünket és értékes ruhaneműekkel járult hozzá akciónk sikeréhez.

-o-o-o-o-

=====/
Ezúton köszönjük és nyugtázzuk az Ön hozzájárulását a B.L.

GÁL FERENC örm. bajtársunk felesége F. évi február 8-án egészséges lánygyermelnek adott életet, a'í a kereszttségben Rosemari nevet nyert. Gratulálunk a szülőknek és kérjük őket, hogy neveljék gyermeküket jó magyarnak.

CSENDŐRNAPI BESZÁMOLONK e példányunkból kimarad, mert szeretnénk arról egy egyszerű képet tární Bajtársaink elé, de azt - sajnos! helyszüke miatt megvalósítani most nem tudjuk. A jövő hónapban kiadásra kerülő számunkban arról részletes tudósítást hozunk.

A B. L. szerkesztőségének címe, átköltözés folytán F. évi április hó 1-től a következő: DRIEBERGEN, Arnhemse Bovenweg 28, NEDERLAND, Europe. A jelölt időponttól kezdve minden közleményt, hozzájárulást már új címünkre kérünk!

SZOKATLAN ESEMÉNY történt febr. 15-én Bernben, Schweiz fővárosában. Az említett napnak hajnali órájában kézigranátokkal és géppisztolyokkal felszerelt öt román antibolsevista menekült megrohanta és birtokba vette a román követség ottani épületét. A követség tagjai elmenekültek. Egyedül a követség sofförje próbált ellentállni, de felöttér. Kiderült róla, hogy valójában "ávó"-s százados volt. A behatók feltörték az összes páncélszelvényeket, amelyekben talált iratok tartalmából kiderült, hogy a berni román követség a szovjet követszállat svájci központja volt. Harminchat órai ellenállás után az elszánt, his csoport kapitulált az épületet körülzárvá tartó svájci rendőrök előtt. Románia a támadó kiadását követelte, de a svájci kormány megtagadta azt.

A SZOVJETTEL VALÓ BÉKÉS EGÜTTMŰKÖDÉSSEL KAPCSOLATBAN Hoover, volt USA elnök kijelentette, hogy a szovjet ígéreteinek, míg azokat tényleg nem erősíti meg, hiteletadni nem lehet. Az elmúlt 34 év alatt 38 kölcsönös barátsági és meg nem támadási szerződést kötött s valamennyit megszegte. A szovjet vezetők a rabszolgaságból való felszabadítást hangoztatják s megis tagadják Isten létét, amivel a hitet és reményt óhajtják kiölni az emberiségből.

A BUDAPEST MINISZTER TANÁCS 1105/954 sz. rendeletének egyik szakasza arról intézkedik, hogy a rabok átnevelése érdekében a börtönben is ki kell fejleszteni a termelési versenyt és az újító mozgalmat. Hivatalos rendeletben beismerik a fentiek szerint, hogy a letartóztatási és büntető intézetek Magyarországon a valóságban kényszermunka-táborok.

KELLEMEK, HUSVÉTI ÜNNEPEKET kívánunk Bajtársainknak és Olvasóinknak. Hiszünk, hogy Isten mielőbb elhozza a valóságos magyar FELTÁMADÁST is.

MANUSKRIPTE - KÉZÍRTAT. Absender, ADRESSE: C. I. M.: B. L. SZERKESZTŐSÉGE. BREGENZ, Lager Vorkloster, Baracke 2.

DRUCKSACHE.
PRINTED MATTER.
PERIODIQUE.

An Herrn
Nr.
MSr.

DR. BELA REKTOR
376 EADY RD.
CLEVELAND 8. OHIO

U.S.A.

